

Číslo 6-7, únor-březen 2010, ročník V

Pranostiky na únor

- Únor bílý, pole sílí.
- Únorová voda- pro pole škoda.
- Komáři-li v únoru si bzučí, V březnu pak mrazivý vítr skučí

Pranostiky na březen

- Březen, za kamna vlezem
- V zelené-li roucho březem se obleče, neúrodu za sebou přivleče
- Břežnové mlhy- za 100 dní dešť

Práce žáků

Oslavy 160. výročí narození T. G. Masaryka v Lánech

Jednoho dne po příchodu ze školy jsem se začal do novin. Uviděl jsem zajímavý článek o odhalení první jezdecké sochy Tomáše Garrigua Masaryka v Lánech, který se uskuteční

6. 3. 2010 pod záštitou hejtmána Středočeského kraje MUDr. Davida Ratha. Poté co se už blížil termín odhalení, poprosil jsem rodiče, jestli by mi tento výlet nedali k mému svátku. Nastal ten velmi vzácný okamžik. Bohužel v sobotu 6. března 2010 počasí moc hezké nebylo, protože byla velká zima a hustě sněžilo. Když jsem vyjžděl společně s rodiči z Kolína, myslel jsem, že snad do Lán vůbec nedorazíme, čehož bych nesmírně litoval. Po velmi namáhavé a místy i velmi riskantní jízdě po velmi namrzlých a zasněžených silnicích jsme do Lán přece jen dorazili. Za to především největší dík patří mému tatkově, který bravurně a zcela profesionálně cestu zvládl bez jakýchkoliv problémů. Nezapomenutelným zážitkem, byl pro mne pietní akt u hrobu T. G. Masaryka na lánském hřbitově. Nejenže tento akt byl nezapomenutelným a i velice emotivním zážitkem, ale naskytla se mi zde i velmi ojedinělá příležitost, vidět na vlastní oči. několik bývalých i současných politiků. Největší radost jsem měl, že jsem mohl na vlastní oči spatřit první dámu paní Lívíi Klausovou, která jako první pokládala věnec. Pak jsem jen mohl sledovat další politiky, kteří pokračovali v kladení květinových darů a tím uctili památku našeho prvního prezidenta. Tak jsem mohl na vlastní oči spatřit D. Ratha, J. Paroubka, J. Diensbera, P. Hájka, M. Kopicovou, M. Haška, P. Bendla, P. Nováka aj. Našemu prvnímu prezidentovi nepřišli vzdát holt jen politici, ale dorazila i Obec sokolská, legionáři i velká spousta obyčejných lidí. Mohu jen konstatovat, že i přes opravdu velkou zimu a chumelenici to byl velmi důstojný a při zpěvu naší hymny až emotivní zážitek. Ovšem zážitek na který nikdy v životě nezapomenu na mě teprve čekal. Když jsem odcházel z lánského hřbitova, u jeho brány stála naše první dáma paní Lívie Klausová. Stála tam v hloučku úplně obyčejných a zmrzlých občanů. S úsměvem na tváři se s nimi živě bavila. A teď nastal můj nezapomenutelný zážitek. Já měl tu čest se s první dámu osobně pozdravit a podat jí ruku. Mohu jen konstatovat, že je to velmi elegantní, milá a obdivuhodná žena, která na mne udělala ten nejlepší dojem. Poté se všichni přesunuli před lánské muzeum T.G.Masaryka na odhalení jeho první jezdecké sochy na území České republiky. Před samotným odhalením sochy následovaly projevy Davida Ratha, Jiřího Paroubka, Michala Haška a autora sochy Petra Nováka. Po odhalení sochy byla zazpívána Československá státní hymna. K uctění jeho památky i zde u právě odhalené sochy byly položeny květinové dary. Poté jsem se vydal z Lán pomalu domů.

Byl to krásný a ojedinělý zážitek.T. G. Masarykovi je vděčný celý národ. „Jako prezident osvoboditel“ se postaral o vznik samostatné Československé republiky vzniklé po 400 letech nadvlády českých zemí v Rakouské a Rakousko-Uherské monarchii.

Tomáš Dostál IX.A

Dlažební kostka

Byl jsem detektiv. Jeden případ, který jsem řešil, byl hrůzný. Bylo to roku 1915, v květnu. Byl jsem doma. Byla temná noc, do které začala vstupovat bílá mlha. Najednou se ze tmy ozval výkřik. Neřešil jsem to. Chtěl jsem se jen v klidu vyspat. Najednou zazvonil telefon. Běžel jsem k němu a vzal ho. Pak jsem řekl: „Halóóó“? V telefonu se ozval výkřik, pak dlouhé šumění a pak se jen někdo hlasitě zasmál a položil to. Zkoumal jsem, odkud šel ten výkřik a taky kdo telefonoval. Najednou mi někdo zaťukal na dveře. Rychle jsem si ze šuplíku vytáhl revolver a pomalu jsem kráčel ke dveřím. Když jsem k nim došel, pomalu jsem je začal otevírat, pak jsem rychle šknul a namířil jsem. Stál tam můj soused. Byl udýchaný a povídá: „Uffff, pane, naproti našemu domu, uff, se něco stalo. S manželkou jsme slyšeli výkřik a potom smích. Záclony byly zatažené, proto jsme tam neviděli. Ale myslím, že se tam něco stalo.“ Rychle jsem na sebe oblékl kabát a běžel jsem za sousedem. Když jsme tam přišli, dveře byly zamknuté a záclony zakrývaly všechna okna. Pokoušel jsem se dostat do domu po dobrém, ale nešlo. Tak jsem ty dveře vyrazil a rychle jsem vběhl do domu. Ležela tam žena a 16letý chlapec. Oba v sobě měli přibližně 20 bodných ran. A nůž ležel vedle nich. Samozřejmě, celý zakrvácený. Co se týče podlahy, byla z dlažebních kostek. Jedna z nich nebyla zakrvácená. Jak to?? Krev byla rozlitá všude, ale na téhle nebyla ani kapka. Kaluž krve kolem té kostky, ale na ní ... Nic! Nevěděl jsem, jak je to možné. Když jsem přišel domů, tak jsem se zamyslel na svými dřívějšími případy. Nic takového jsem nikdy nenešil (tedy, co si já pamatuji). Bylo to divné. A ještě k tomu byl vrah chytrý a nenechal tam ani jednu stopu (kromě toho nože). Ale na tom noži nebyl ani jeden otisk prstu. Zřejmě použil rukavice. Připadalo mi to divné, protože jsem si vzpomněl, že soused měl navlečené rukavice. No, dejme tomu, že mu mohla být zima. Každopádně mám co luštit, aby mi to tenhle měsíc zabralo. Takže k tomu případu. Běží den po dnu, ale já na nic nemůžu přijít. Jen tak kostka. Když jsem jí oťukával, šlapal na ní apod., zjistil jsem, že je dutá. Zkoušel jsem ji odebrat, ale nešlo to. Vzal jsem železnou trubku a začal jsem páčit. A oaaaláá ... Tajná chodba. Když jsem do ní vlezl, tak jsem zjistil, že končí na sousedově zahradě. Na zahradě toho souseda, co mě upozornil na vraždu. Šel jsem se podívat k jejich baráku a měli otevřené okno. Zaslechl jsem tam: „Konečně jsme se jich zbavili. Ale musíme si dávat pozor na toho detektiva. Jestli nám zkazí naše plány, tak je konec.“ Výborný. Běžel jsem okamžitě na policejní stanici a vše jsem jim tam začal líčit. Když jsem dopovídal, hlavní policejní komisař mi půjčil 3 policisty. Skvělé. Teď

jsem vyrazil i s policisty do sousedova domu. Když jsme tam přišli, byli oba doma. Jen jsem řekl: „Zatýkáme vás pro vraždu rodiny Hardových.“ Pak jsme je jen vyslyšeli a měl jsem pravdu. Zabili je. A kostka je prozradila.

Václav Jeřeta, VIII.B

Lyžařský výcvik

Na lyžařský výcvik jsme odjeli 1. 2. 2010 v 8 hodin. Autobusem jeli 2 hodiny, než jsme dorazili do Strážného v Krkonoších. Bydleli jsme v horském hotelu Vltava. Hned první den jsme lyžovat na malý kopec, kde jsme byli rozděleni do 4 skupin podle toho, jak umíme lyžovat. Pondělí uteklo rychle. Večer nám paní učitelky oznámily, kdo bude vedoucím dne a který pokoj mu bude pomáhat. V úterý dopoledne

šla první skupina na běžky a odpoledne druhá. Ve středu jezdili na běžkách lyžaři ze třetí a čtvrté skupiny. Ve čtvrtek jsme jeli lyžovat na Kněžický vrch, kde jsme závodili ve slalomu. V pátek dopoledne jsme soutěžili ve sjezdu na malém kopci a odpoledne vypukly závody na běžkách. V sobotu jsme si užívali lyžování. Všichni jsme se těšili na večer, protože se vyhlášovaly výsledky soutěží a pak byla diskotéka. V neděli jsme odjžděli domů. Čekání na autobus jsme si krátili hraním karet nebo jsme se dívali na televizi. I když jsme se těšili domů, bylo nám líto, že naše společné radovánky na sněhu skončily.

Zuzana Rezková VII.B

Program COMENIUS

Portugalsko

Od středy 27.1.2010 do úterý 2.2 se 4 žáci naší školy účastnily zájezdu do zahraničí s programem COMENIUS, kterého se naše škola účastní. Byl to zájezd do Portugalska do města Setúbal, které je vzdáleno asi 60 km od Lisabonu na pobřeží Atlantického oceánu.

Jana Turková - Joana Batista

Jitka Forstová - Joana Pimenta

Michaela Poláková - Maria Carolina Perpétuo

Jakub Karl - Eduardo Alves

Ve čtvrtek od 8:25, kdy jim začíná škola, jsme měli ukázkové hodiny. Byli rozděleni na 2 skupiny - hodinu portugalštiny, hodinu historie, umění. V hodině portugalštiny se učí pravidla jejich jazyku, jako i mi všichni se učíme náš český jazyk. Poté od 10 hodin jsme si byli prohlédnout jejich velkou školu s názvem: Escola Secundária de Bocage. Ve 12:45 jsme šli do jejich školní jídelny na oběd, měli jsme rizoto s tuňákem a mrkví. Po malé přestávce jsme si šli prohlédnout jejich nádherné město. Poté jsme byli uvítáni na radnici. Pak jsme pokračovali v prohlídce Setúbalu. Když skončila prohlídka, šli jsme domů na večeři a měli jsme volno. V pátek ráno jsme se šli podívat na jejich hodiny anglického jazyka. V 10:10 jsme se učili základy portugalského jazyka např.: Jak se jmenuje?, členy rodiny, místnosti v bytě, pozdravy a další. Opět ve 12:45 jsme měli oběd. Tentokrát to byla zapečená rýže. Odpoledne jsme si byli prohlédnout jejich přehradu a hory. Večer jsme měli opět volno. V sobotu bylo ráno jako vždy. V devět hodin jsme odjžděli do hlavního města Portugalska - Lisabonu. Zde jsme si prohlédli toto nádherné město a jeho památky. V neděli byl tzv. „rodinný den, kdy jsme si mohli dělat co jsme chtěli. V pondělí byl poslední den. Dopoledne jsem strávila u jiných Portugalců. Na oběd jsme si mohli dojít kam jsme chtěli. Odpoledne jsme navštívili čistíčku vod, kde nám o těchto čistících procesech povídali. Večer jsme měli poslední rozlučkovou večeři v restauraci „Restaurant Pirate's Bay ?? Kde jsme toho snědli opravdu hodně moc. V úterý jsme se ráno jen rozloučili a pak jsme jeli na letiště v Lisabonu, přes Frankfurt nad Mohanem a zpět do Čech. Vrátili jsme se večer. Za sebe si myslím, že to byl nádherný zážitek, rád bych se tam někdy opět podíval.

Jakub Karl VII.A

Eduardo Alves – Je to čtrnáctiletý kluk z Portugalska, který chodí do 9. třídy na škole Escola Secundária de Bocage v Setúbalu. Ve škole ho baví dějepis a přírodní vědy. Má 2 psy a 3 sourozence – starší sestru, mladší sestru a mladšího bratra. Jeho největším koníčkem je hraní počítačových her.

Jakub Karl VII.A

Chrysafis Koutsouflianos - Studenta, který byl u mě ubytován, jsem si oblíbil hned první den. Jmenoval se Chrysafis Koutsouflianos. Začali jsme si dobře rozumět, i když byl o hlavu větší než já. Mezi jeho koníčky patří hlavně sport. Jezdí na kole a hraje závodně házenou. To je sport, při kterém se hráči snaží hodit míč rukama do soupeřovy branky. Chrys je nejen profesionální hráč, ale má i svůj tým, se kterým jezdí po celém Řecku. Když srovnám hraní házené jeho týmu a naší školy, tak my jsme proti nim nic. Měl rád sních a stále hrál s někým sněhovou bitvu.

Z výletů, na které jsme jezdili, se mu doufám líbily všechny. Ale nejlepší byl asi rodinný výlet do muzea Škoda v Mladé Boleslavi. Tam jsme si prohlédli staré automobily, vše nafotili a jeli zpět do Kolína. Z výletů se všemi členy Comenia jsme navštívili Prahu, Kutnou Horu a hřebčín Slatiňany. Nejvíce spokojený byl asi v Praze na Václavském náměstí, kde jsme měli rozhod po Praze.

Při odjezdu jsme si předali dárky a bohužel se museli rozloučit. Nyní si často píšeme a sdělujeme zážitky z běžného života. Jsem rád, že jsem se této akce mohl zúčastnit

Karel Brtek IX.B

Theopisti Vasileiadou - S mojí řeckou kamarádkou jsme si to pořádně užili, celý pobyt utekl tak rychle, že jsem si to uvědomila až po odjezdu. Navštívili jsme spoustu zajímavých míst, ale Tee se stejně nejvíce líbil rodinný výlet na hory, kde poprvé v životě lyžovala a velmi jí to šlo. Dozvěděla jsem se spousta nových věcí a informací o Řecku, její rodině, jídlu a dokonce i špatné situaci a zadlužení. Při odjezdu dostala malé dárky na památku a byla tak dojatá, že slíbila další návštěvu. Celý pobyt se mi líbil a poskytl mi jak jazykové tak organizační schopnosti. Mám nové kamarády a za to jsem ráda.

Kristýna Mačková VIII.A

Zajímavost ze školy

Beseda

22. 3. 2010 se na naší škole uskutečnila beseda s přední kolínskou spisovatelkou Irenou Fuchsovou. Na besedě budou vyhodnoceni žáci, kteří se zúčastnili literární soutěže Proč se Kolín jmenuje Kolín. Soutěž vyhlásil na podzim Stipendijní nadační fond města Kolína. Nejlepší práce přečtou na besedě samotní autoři. Spolu s paní Irenou Fuchsovou se besedy zúčastní i předseda správní rady nadačního fondu pan Mudr. Milan Cabrnch.

Mgr. Eva Hájková

Soutěže

Okresní kolo v anglickém jazyce

18. února 2010 jsem se zúčastnila okresní soutěže v anglickém jazyce, kde byli vybráni žáci ze základních škol a gymnázií z celého Kolínska. Za naši školu se mnou reprezentovali školu také Daniel Havlíček, Dominika Holmanová a Jakub Karl, který se v jeho kategorii umístil na krásném 3. místě.

25. března 2010 se koná krajské kolo v Kladenském gymnáziu, kterého se díky mé výhře v této soutěži zúčastním.

Jana Turková IX.A

Mladý Demosthenes

Dne 1. února 2010 se konalo regionální kolo Mladého Demosthena-soutěže v komunikaci. Všechny 16 účastníků přijelo navštívit Střední pedagogickou školu a gymnázium v Čáslavi. Všichni jsme se sešli v učebně pro dramatickou výchovu, kde už na nás čekala Jana Adámková, autorka celého projektu a moderátorka ČT.

Nejprve jsme se představili a později jsme si rozvířili ústa. Díky přátelské atmosféře z nás opadla zbytečná tréma.

Později přišla na řadu naše připravené monology. Na každém z nás bylo vidět, že se chtěl pochlubit s tím, co má na mysli. Když přišla řada na mě, musím říct, že jsem měla trochu obavy, jak to zvládnou. Nakonec jsem se svým výkonem byla spokojena a i paní učitelka se tvářila mile. Po mně následovalo ještě pár dalších propracovaných monologů, a tak mi nezbyvalo nic jiného než čekat, jak to celé pro mě a pro naši školu dopadne.

Když přišlo vyhlášení, zmocnil se mě zajímavý a nepopsatelný pocit. Měla jsem strach, jestli jsem zklamala a nebo naopak ukázala, že na to mám. Nakonec přišla řada i na náš region. Nevím, jestli to byla náhoda nebo osud, ale zvítězila jsem. Nemohla jsem uvěřit tomu, že jsem první. Měla jsem pocit, že jsem to ukázala sama sobě. Byla jsem opravdu moc ráda. Každému bych vřele doporučila účast v této soutěži.

Kateřina Šmidová IX.A

Klub mladého diváka

Opět se přiblížil den, kdy s naším klubem navštívíme jedno z pražských divadel. Tentokrát to bude divadlo Na Palmovce. Zhlédneme slavnou hudební komedii Sugar (Někdo to rád horké).

Než jsme na toto představení jeli, tak jsem se rozhodl něco málo o této komedii zjistit. Proto

jsem se podíval na jeden z nejslavnějších filmových evergreenů, a to na slavnou filmovou komedii „Někdo to rád horké“. Po zhlédnutí této komedie jsem se již nemohl dočkat divadelního představení. Abych mohl porovnat tvorbu filmovou a tvorbu divadelní.

Vím, že tvorba filmová má daleko větší možnosti než divadelní. O to více jsem se těšil, že budu moci tato dvě zpracování porovnat.

SUGAR (Někdo to rád horké) je hudební komedie o gangsterech, milionářích, dvou muzikantech převlečených za ženy, krásné Sugar a nečekaně splněných přáních.

Autor: Petr Stone, Jule Style, Bob Merrill

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Michaela Badínková, Anna Schmidtmajerová, Ondřej Kavan, Jan Teplý, Radek Valenta,

Marcela Nohýnková, Rudolf Jelínek, Miloš Kopecký, René Přibíl, Jiří Havel, Ivo Kubečka, Ivan Jiřík, Jan Konečný, Josef

Hervert, Otto Rošetzký, Aleš Alinče, Simona Vrbická, Zuzana Čapková, Barbora Valentová, Petra Kotrmelcová, Eva

Kodešová, Alena Bazalová atd...

Děj slavné komedie, příběh plný komických situací začíná ve chvíli, kdy se dva muzikanti, Joe a Jerry, nedopatřením stanou svědky vyřizování účtů dvou mafiánských gangů. Joeovi a Jerrymu se sice podaří uniknout pronásledování, ale pouze za tu cenu, že se převléknou za dívky. Ze saxofonisty Joea se stane Josefína a z kontrabasisty Jerryho Dafne. Oba pánové na útěku najdou úkryt v pomyslné jámě lvové, ve výhradně dívčím jazzovém bandu. Jeho nekorunovanou královnou je dráždivě nezodpovědná zpěvačka Sugar, která oběma muzikantům pořádně zamotá hlavu.

Podle tohoto Oskarem a několika Zlatými glóby ověčeného filmu později vznikl neméně slavný brodwayský muzikál Sugar, který úspěšně obletěl doslova celý svět a podobně jako filmová předloha vyvolával s diváckými salvy smíchu. V minulém roce byl muzikál Sugar uveden v režii Stanislava Moša, který je jedním z nejvýznamnějších českých režisérů hudebního divadla. Také je režisérem inscenace, kterou připravuje ve zcela novém českém překladu Jiřího Joska.

Pokud si mohu dovolit nějaké hodnocení, myslím si, že režisér Stanislav Moša se jistě nelehkého úkolu zhostil na jedničku. Porovnávat filmovou a divadelní tvorbu jak jsem se přesvědčil, opravdu nejde. Každá tvorba má své klady a zápory. Mohu jen konstatovat, že slavnou komedii není třeba dlouho představovat, ale jistě stojí za to ji shlédnout v divadle Na Palmovce.

Příště se pojede v pondělí 22.3.2010 v 7.³⁰ hod. na představení „Lakomá Barka“ s paní učitelkou Mgr. Naděždou Hněvsovou a Mgr. Evou Bohatou

Školní kolo ve Šplhu

V úterý 9.3.2010 proběhla v hale BIOS školní soutěž ve šplhu na tyči pro žáky 4. až 9. tříd. Nakonec měla každá z tříd alespoň jednoho zástupce, leč ne všechna třídní družstva splnila podmínku pro zahrnutí do soutěže. Proto soutěžila většina žáků jako jednotlivci.

Soutěžilo se v kategoriích 4 a 5. třída, 6.a 7. třída, 8. a 9. třída, vždy chlapani zvlášť a děvčata zvlášť. Další byla soutěž třídních družstev ve stejných skupinách.

Výsledky jednotlivců jsou následující:

Kruliš	Jiří	5.A	4,09	3,82	7,91	1.
Coubal	Martin	5.A	4,59	4,67	9,26	2.
Vinduška	Vojtěch	5.B	5,02	5,82	10,84	3.
Braunová	Markéta	5.A	5,73	5,64	11,37	1.
Matulová	Nikola	5.D	6,14	5,89	12,03	2.
Plačková	Sára	5.A	8,09	7,48	15,57	3.

Blažek	Albert	7.A	4,23	5,21	9,44	1.
Senohrábek	Pavel	7.B	4,67	4,80	9,47	2.
Oberraiter	Samuel	6.D	4,85	4,95	9,80	3.
Baurfeindová	Nikola	7.A	3,91	3,94	7,85	1.
Neumannová	Marie	6.A	4,06	4,14	8,20	2.
Holmanová	Dominika	7.A	4,48	4,27	8,75	3.

Illmann	Tomáš	7.A	2,91	2,67	5,58	1.
Ješeta	Václav	8.A	3,09	2,73	5,82	2.
Vrzák	Filip	9.A	2,96	2,96	5,92	3.
Zelinková	Lucie	8.A	3,49	3,57	7,06	1.
Vetorová	Lucie	8.A	4,53	4,07	8,60	2.
Divišová	Markéta	8.B	4,65	4,81	9,46	3.

Pořadí třídních družstev bylo takovéto:

- 5.A
- 5.D
- 4.B

- 7.A
- 6.A
- 6.B

- 9.A
- 8.B
- 9.B

Simona Stočesová

Seriál na pokračování

Zajímavosti z Kolína a jeho okolí

- Historie názvu Našeho města Kolína aneb proč Kolín jmenuje Kolín ; Kostnice a Zvonice

Historie názvu Našeho města Kolína aneb proč Kolín jmenuje Kolín

Název města se vyvíjel, vzpomíná se jako Colonia (1261), Nova Colonia (1295), Colonia supra Albea (1310), Colne in Beheim (1312), opět Colonia (1402) a nakonec Nový Kolín nad Labem (od roku 1421). Původ tohoto jména není dosud spolehlivě vysvětlen; část badatelů ho odvozuje od Kolína nad Rýnem (z oblasti, odkud pocházeli kolonisté) ale název má nejspíše slovanský původ od křesťanského jména Cholin (např. část středověkého Berlína, kdy toto území obývali Slované, se také jmenovala Kolín). V roce 2006 měl Kolín 32 000 obyvatel.

Kostnice a Zvonice

Kostnice

Pozoruhodná barokní kostnice postavená v letech 1732–33 podle projektu neznámého architekta, s využitím zdiva raně gotické nárožní bašty městského opevnění. Stavbu ze svých prostředků financoval *Antonín Formandl*, zvolený za děkana městskou radou v roce 1728. Opravena byla v roce 1768, ale v roce 1796 ji velmi poničil požár. Kostnice potom chátrala až do roku 1849, kdy byla podle dochovaných záznamů na spadnutí. Opět na svůj náklad ji nechal opravit kaplan, a pozdější kolínský děkan, *Jan Svoboda*. Při opravě v roce 1934 byla nahrazena břidlicová střeška současnou prejzovou, poslední celková oprava proběhla v roce 2000.

Kostnice má podobu čtyřboké centrální kaple na čtvercovém půdorysu se čtyřmi půlválcovými apsidami (půdorys byl v duchu barokního historismu inspirován románskou architekturou). Střední část stavby původně vrcholila cibulovitou bání s lucernou, kterou při opravě v roce 1849 nahradila nižší Jehlancová střeška s věžičkou. Do vnějšího průčelí severní apsidy byla osazena mramorová pamětní deska se jmény děkana *Vavřince Marka Guigniho* a členů kolínského konventu kapucínů, zemřelých při morové epidemii v roce 1680.

Interiér kostnice je koncipován jako dobové „Memento mori“. Střední prostor uzavírá klenba se čtyřmi otvory, jimiž je umožněn průhled na horní záklopový strop s malbou archanděla Michaela, svolávajícího zemřelé k poslednímu soudu. Apsidy jsou vyplněny kostmi pocházejícími ze zrušených hrobu bývalého svatobartolomějského hřbitova. Pod jejich klenbami jsou osazeny symboly pomíjivosti pozemské slávy – patriarchální a papežský kříž, biskupská berla, papežská tiára, meč a vladařské žezlo s jablkem. Interiéru dominuje oltář sv. Kříže, po jehož stranách stojí kvalitní plastiky P. Marie a sv. Jana Evangelisty od *Ignáce Rohrbacha* z roku 1730. Z iniciativy děkana *Jana Svobody* sem byly v roce 1850 převezeny také kosti z bývalého hřbitova u kostela sv. Jana Křtitele na Kutnohorském předměstí, z nichž byly kromě dalších doplňků postaveny čtyři obelisky v koutech kaple. Vpravo od vchodu je kostlivec s kosou (alegorie smrti), darovaný kostnici v roce 1851 *Františkem Pštrosem* z Prahy; v ruce drží kostlivec štít s nápisem: „Co jsem já i ty v krátkosti budeš“. Do omítky vedle vchodu vryli v roce 1757 svoje jména vojáci, kteří zde pobývali za sedmileté války.

Nařízením vlády ČR byla kostnice dne 16. srpna 1995 prohlášena spolu s chrámem sv. Bartoloměje a přílehlým areálem Národní kulturní památkou. Přístupná je jako součást prohlídkového okruhu chrámu sv. Bartoloměje.

Zvonice

Pozdně gotická zvonice byla v severozápadním rohu dnes zrušeného hřbitova u chrámu sv. Bartoloměje postavena roku 1504 mistrem *Bartošem*. Důvodem stavby samostatné zvonice bylo narušení stability severní věže chrámu, do které nemohly být zvony opětovně zavěšeny ani po provedené opravě. V roce 1724 byla na vrchol střechy zvonice doplněna barokní vížka a v roce 1728 byl na zvonici přenesen ze severní chrámové věže středověký orloj (doložený již v roce 1494). Až do požáru v roce 1796 se do zvonice chodilo po dřevěném můstku z varhanní kruchty v chrámu. Protože byla věž těžce poškozena i při dalším požáru v roce 1869, bylo v roce 1872 přikročeno k opravě podle plánů architekta *Josefa Mockera*. Během opravy byly odstraněny pozdější přístavby i doplňky a dřevěný ochoz v nejvyšším patře byl nahrazen kamenným a věž byla ukončena současnou sedlovou střechou. V roce 1907 byl mezi zvonici a severní věží chrámu vzepřen pilíř k zajištění stability chrámové věže a poslední změny doznala zvonice v roce 1912, kdy byly odstraněny omítky, takže došlo k odkrytí rezného kamenného zdiva. Původní břidlicová krytina střechy byla v roce 1975 nahrazena měděnou.

Zvonice je mohutná hranolová třípatrová stavba s mírně nepravidelným čtvercovým půdorysem cca 9×9 m a výškou 55 metrů. Na jižní straně se dochoval sedlový vstupní portál s původními okovanými dveřmi. Okna ve zvýšeném přízemí jsou opatřena renesančními kovanými mřížemi z pol. 16. století. V severovýchodním nároží (do ulice) je zazděna deska s českým nápisem o provedení stavby: *Spasitele syna Otce nebeského – Ježíše světu z Panny narozeného – léta čtvrtého v puol druhom tisieci založena jest tato věže zvonice pilnostie obyvatelů města tohoto a Bartoše snažně pracujecieho. Budiž požehnáno Panie jméno, jemuž se klanie každé koleno, buď i od všeho stvoření chváleno.*

V podzemí věže se nachází sklep s valenou klenbou, přístupný dvěma pískovcovými sedlovými portály. Ve zvýšeném přízemí je místnost sklenutá valenou klenbou se zapuštěnými železnými kruhy; od roku 1852 zde byla první veřejná česká kolínská knihovna. Nejvýše je umístěno zvonové patro, přístupné po dřevěném vloženém schodišti. Zvony zde byly původně upevněny srdcem vzhůru, v tzv. „vysokém točení“. Tento způsob zavěšení zvonů je regionální technickou zvláštností, která se rozšířila ve středo-východních Čechách na konci středověku (dochoval se pouze v Kouřimí a v Rovensku pod Troskami) a v některé literatuře se uvádí jako „husitský“. V roce 1756 nechal děkan *Liborius Ditman* zvonovou stolicí upravit na klasické zavěšení srdcem dolů. Před 2. světovou válkou měla zvonice sedm zvonů ulitých koncem 18. století, dnes jsou zde zvony tři: Bartoloměj (váha 2000 kg, ulit roku 2000 *Rudolfem Pernerelem* v Pasově, výzdoba *Jaroslav Hylas*, tón Cis 1), Jan Pavel (váha 850 kg, ulit roku 2000 *Rudolfem Pernerelem* v Pasově, výzdoba *Jaroslav Hylas*, tón Fis 1) a Kohoutek (váha 100 kg, ulit roku 1611 neznámým zvonařem, má neznámý původ; existuje domněnka, že pochází z kolínského popraviště).

Nařízením vlády ČR byla zvonice dne 16. srpna 1995 prohlášena spolu s chrámem sv. Bartoloměje a přílehlým areálem Národní kulturní památkou.

V dubnu bude v seriálu na pokračování uveřejněn článek *Bitva u Kolína*.

Číslo 6+7 bude zveřejněno na www.skolninoviny-3zskolin.estranky.cz nebo na web.iol.cz/3zskolin

Návrhy posílejte na email: skolninoviny-3zskolin@seznam.cz nejpozději do druhé středy v měsíci!!!